

Р Е Ш Е Н И Е

№ 205

град Перник, 22 юли 2013 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник в открито съдебно заседание на седемнадесети юли хиляди и тринадесета година в касационен състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ Г.

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН

СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря И.И.*** и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Цветков, като разгледа докладваното от съдия Г. КНАХД №202 по описа на съда за 2013 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр, с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури (ИАРА) против решение №129 от 13.05.2013 г. на Районен съд – Радомир, постановено по НАХД №218 по описа на съда за 2013 година.

С атакувания съдебен акт е отменено наказателно постановление №14-012 от 25.03.2013 г., издадено от Началник сектор „Рибарство и контрол“ (РК) към ИАРА – Перник срещу И.И.Г. *** за нарушение по чл. 32, ал. 1 на Закона за рибарството и аквакултурите (ЗРА) във вр. със Заповед №РД09113 от 13.02.2013 г. на Министъра на земеделието и храните, за което на основание чл. 70, ал. 1 от ЗРА му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лв. и на основание чл. 90, ал. 1 от ЗРА е постановено да бъде отнета в полза на държавата един брой въдица с макара.

В жалбата, без да се сочат касационни основания за атакуване на първоинстанционния съдебен акт се твърди, че неправилно районният съд е приел процесното нарушение за приготвяне за извършване на нарушение на ЗРА, което не кореспондираше с описаната в акта и процесното НП фактическа обстановка и събраните по делото доказателства, тъй като лицето, посочено за нарушител вече било „започнало, но не е завършило административното нарушение“. От касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт, като по същество

потвърди процесното наказателно постановление. Пред съда жалбоподателят не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата – И.И.Г.*** пред съда не се явява, не изпраща представител. В писмено становище до касационния съд чрез процесуален представител адв. Б.***, възразява срещу жалбата и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на деловодни разноски.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник, дава заключение, за неоснователност на касационната жалба и предлага решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане. Пред касационния съд не са представени писмени доказателства в подкрепа или срещу сочените от жалбоподателя касационни основания.

Административен съд – Перник, като разгледа жалбата по реда на чл. 208 и сл. от АПК и взе предвид доводите и становищата на страните, след извършена и служебна проверка за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на атакувания съдебен акт, въз основа на фактическите заключения на районния съд, намира същата неоснователна по следните съображения:

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на правораздавателен акт, подлежащ на съдебен контрол, с произнасяне от компетентен съд, в законен състав и в рамките на дадените му от закона правомощия, след надлежно сезиране от страна с активна процесуална легитимация.

За да постанови обжалвания съдебен акт решаващият състав на Районен съд – Радомир, въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства е приел за безспорно от фактическа страна, че на 08.03.2013 г. на топлия канал при с. Бобораци, вливащ се в р. Арка, общ. Радомир И.Г.*** бил заварен от служители на сектор „РК“ към ИАРА – Перник с два броя въдици с макари, едната от които за улов на щука, в разгънато положение, но не поставена във водоема, като улов на риба не бил констатиран. Съставен бил акт за нарушение на ЗРА, въз основа на който било издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Радомир след служебно извършена проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание не установил наличие на пороци на същото, включително и по отношение на съдържанието на съставения акт и издаденото НП, които да са основание за отмяна на НП на процесуално основание.

Разгледал съществото на спора районният съдия, на база на доказателствата представени и събрани пред него и след тяхната съвкупна преценка е приел, че в производството по налагане на административно наказание и в хода на производството пред съда не е установено и доказано Г.*** да е извършвал „риболов“ по смисъла на определението, дадено в §1, т. 26 от ДР на ЗРА. Районният съд е приел, че лицето се е подготвяло да лови риба, но към момента на проверката не е осъществил това свое

намерение, което, квалифицирано като приготвяне към извършване на административно нарушение, е ненаказуемо по силата на разпоредбата на чл. 9, ал. 1 от ЗАНН.

Административен съд – Перник намира решението на първата съдебна инстанция правилно и съобразено и с приложимия материален закон, което прави касационната жалба неоснователна:

Районният съд е възприел и установил фактическа обстановка, съответна на събраните по делото относими, допустими и необходими писмени и гласни доказателства, които изводи напълно се споделят от касационния състав. При така установеното по фактите споделя се преценката на първоинстанционния съд, че И.Г.*** не е осъществил състав на нарушение по чл. 32, ал. 1 от ЗРА във вр. с чл. 70, ал. 1 от ЗРА във вр. със Заповед №РД09113 от 13.02.2013 г. на Министъра на земеделието и храните.

ЗРА в чл. 30, ал. 3, т. 1 гласи, че министърът на земеделието и храните, съгласувано с министъра на околната среда и водите определя временни забрани за стопански и любителски риболов във водни обекти или зони от тях с цел опазване на популациите от риба и други водни организми. Видно от приложената по делото Заповед забранено е било извършването на улов в рибностопански обекти по чл. 3, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗРА, конкретно на щука и бяла риба през периода на размножаването им от 15 февруари до 31 май. Следователно към момента на извършване на проверката и съставяне на процесния акт, установената забрана за улов на посочените видове риба е била факт. По делото не се спори, че към момента на извършване на проверката Г.*** се е намирал на посоченото в акта и НП място, както и че се е подготвял да извършва риболов посредством разгънатата въдица със закачена на нея стръв. Съгласно §1, т. 26 от ЗРА „риболов“ е поставянето на разрешени уреди и средства във водата за улов на риба и други водни организми, изваждане на улова от водата, неговото пренасяне и превозване.“ Следователно дори да се приеме, че Г.*** се е приготвял да извърши административно нарушение, изпълнителното деяние е останало във фазата на приготвянето (в каквато посока навежда доводи жалбоподателят), които съгласно разпоредбата на чл. 9, ал. 1 от ЗАНН в общия случай не се наказват, освен в изрично предвидените в закон случаи. Дори да се приеме, че е налице е извършено административно нарушение във вид на приготвяне за улов на риба, предвид императива на чл. 9 от ЗАНН административнонаказващият орган на основание чл. 54 от ЗАНН е следвало да прекрати преписката с мотивирана резолюция, както и да постанови иззетите вещи да бъдат върнати и като не е сторил това е приложил неправилно закона.

Освен гореизложеното, предвид забраната за улов само на щука и бяла риба в указания период, в настоящия казус са възможни хипотези на следните нарушения: изваждане на улов – щука или бяла риба от водата, пренасяне на щука или бяла риба или превозване на щука или бяла риба. Поради това дори хипотетично да се приеме, че Г.*** е извършвал риболов

посредством поставяне на разрешени уреди и средства във водата, в конкретиката на казуса и предвид фактите по спора отново няма да е осъществен състав на нарушение, тъй като забраната в процесния случай се отнася само до улов на щука и бяла риба. Нарушение на забраната тук би било извършено само посредством изваждане на уловена щука или бяла риба от водата, т. е. до момента на изваждането на някоя от тези два вида риби от водата. Улавянето и изваждането на каквато и да е друга хищна/костур, сом/ или каквато и да е риба във посочения водоем, няма да е нарушение на забраната.

Искането на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на направени по делото разноски няма да бъде уважено. Съгласно Тълкувателно решение №2/03.06.2009 г. на ВАС по ТД №7/2008 г. административните съдилища не присъждат разноски в производствата по касационни жалби срещу решенията на районните съдилища по административнонаказателни дела.

Водим от гореизложеното съдът намира касационната жалба за неоснователна, предвид което решението на първата съдебна инстанция като правилно и законосъобразно ще бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №129 от 13.05.2013 г. на Районен съд – Радомир, постановено по НАХД №218 по описа на съда за 2013 година, с което отменено изцяло наказателно постановление №14-012 от 25.03.2013 г., издадено от Началник сектор „Рибарство и контрол“ към ИАРА – Перник срещу И.И.Г.*** *** за нарушение по чл. 32, ал. 1 на Закона за рибарството и аквакултурите (ЗРА) във вр. със Заповед №РД09113 от 13.02.2013 г. на Министъра на земеделието и храните, за което на основание чл. 70, ал. 1 от ЗРА му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лв. и на основание чл. 90, ал. 1 от ЗРА е отнета в полза на държавата един брой въдица с макара.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/